

Stanisław Buratyński, Aurelia Kogus

Nowa Huta - Pleszów I

Informator Archeologiczny : badania 1, 40

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

**N O W A H U T A - P L E S Z Ó W I Muzeum Archeologiczne w Kra-
kowie - Oddział w Nowej Hucie**

Badania prowadzili dr Stanisław Buratyński i mgr Aurelia Kogus,
finansowała Huta im. Lenina.

Od roku 1954 prowadzone są systematyczne badania na stanowisku
Nowa Huta - Pleszów I. Jest to jedna z największych w kraju osad
o powierzchni około 30 ha. Zabytki należą w warstwie kulturowej
o miąższości ok. 1,50 m, poniżej - w lessowym calcu - występują jamy
mieszkalne i gospodarcze. Odkryto tu osadę otwartą ze śladami umoc-
nień z epoki neolitu /7/ i garncarską osadę rzemieślniczą z okresu
wpływu rzymskich i wędrówek ludów. Chronologicznie stanowisko mieści
się w czasach od początku epoki neolitu /kultura ceramiki wstęp-
kowej rytej/ do okresu wczesnego średniowiecza /kultura prapolska/.
Z tych czasów zbadano tu w ciągu 15 lat, ponad tysiąc różnej wiel-
kości jam mieszkalnych i gospodarczych, w tym 715 jam na stanowisku
Pleszów I. W roku sprawozdawczym badaniami objęto teren o pow. 17,5
ara, z czego 15 arów wyeksplorowano w całości.

Odkryto 145 skupisk różnej wielkości jam i 8 grobów szkieleto-
wych /od nr 578 do 715/. W warstwie kulturowej i jamach poszczegól-
nych kultur pradziejowych znaleziono ogromne ilości zabytków przede
wszystkim ceramikę i kości zwierzęce. Ponadto odkryto tu m.in. sie-
kiery i dwie części radlic kamiennych, oraz sierp i piękne okazy
szpil brązowych. Najliczniejsze znaleziska związane były z epoką ne-
olitu a przede wszystkim z kulturą ceramiki promienistej. Epokę brą-
zu reprezentowała głównie kultura łużycka, a epokę żelaza - kultu-
ra wenecka i prapolska. Stwierdzono występowanie jam mieszkalnych
kultury łużyckiej, co należy do rzadkości.

Wspomniane groby nie zawierały wyposażenia, stąd datowanie ich